

получаването на одобрението от фамилията, но преди да се състояла самата сватба.

Разрешаван предварително или *a posteriori*, в общия случай бракът трябва да бъде приет от групата, за да бъде валиден. Независимо от практиката брака да се обсъжда преди или след сватбата, брачният съюз на индивидите се извършва от семействата, а обединението на родовете — от общността, която разрешава съюза на двама от техните членове. Разнообразието от форми се наблюдава и в областта на брачния обмен: макар и като правило, младоженката да е тази, която ще живее във семейството на своя съпруг, обратното положение също не е изключено. Разнообразни са и отношенията с институциите в съответните страни: граждански брак се сключва само в случаите, когато в законово отношение това действително се налага (например при установяване на гражданското състояние с цел получаване на различни административни документи, социално осигуряване и т.н.). Същото може да се каже и за сключването на църковен брак: като цяло заради ползата от спазването на обичаите в съответната страна или регион, по необходимост — когато гражданският и църковният брак не са институционално разделени, или по собствената воля на някои семейства.

Ендогамията е идеал на загрижените за запазване на вътрешното си единство социални групи. Това желание присъства и в различните нива на дефинираната тук общност. Но между нормативизма и прагматизма, между социално желаното и препоръчителното от една страна и социално реализируемото и необходимото от друга, винаги съществува известно разминаване. Дори и най-консервативните групи, в някои свои действия допускат отклонения от правилото. Систематичното прилагане на идеала за ендогамия би могло да доведе до разпадането на общността на разделени едно от други микрообщности. От друга страна, групите са принудени да се адаптират към ситуации в точно определено време и място. За географски отдалечените една от друга родови групи реализирането на ендогамния идеал поддържа социалното единство на общността. От друга страна, локалните ситуации на съжителство и контакти често пъти води до съюзи между различни родови групи. Тъкмо този тип ситуации определят честотата или отсъствието на брачни връзки между групите, тяхното постоянство, тяхната пунктуалност или повтораемост. Ситуацията превръща границите между групите, които би трябвало да са твърди и непроницаеми, в гъв-